

saafremt Opsigelsen enten er afgivet den 5. November 1936 (Lovforslagets Forelæggelsesdag) eller senere eller er afgivet inden den 5. November 1936, og der i sidste Fald er givet et Opsigelsesvarsel, der er 1 Maaned eller mere længere end vedtaget i Lejeaftalen (jfr. dog §§ 56 og 67). — En Lejer kan efter 1. April 1937 give Afkald paa den ham ved dette Stykke tillagte Uopsigelighed.

§ 74 bemyndiger Indenrigsministeren til at *autorisere trykte Blanketter* til Lejekontrakter, og § 80 indeholder Bemyndigelse til ved kgl. Anordning at sætte Loven i Kraft paa *Færøerne* med de Ændringer, som følger af Øernes særlige Forhold.

Et *Flertal i Folketingets Udvalg*, bestaaende af Socialdemokrater og Radikale Venstre, stillede i alt 31 Ændringsforslag. De væsentligste af disse er omtalt samlet i de indledende Bemærkninger og enkeltvis ved §§ 8, 22, 34, 36, 45, 56, 60, 75, 76 og 77, hvor ogsaa Stemmetallene for og imod er anført. Flertallet havde stillet sine Ændringsforslag »efter en omhyggelig Gennemgang af Lovforslagene, den foreliggende Betænkning fra Indenrigsministeriets Huslejeudvalg af 1934 og af alle Henvendelser fra de i Sagen interesserede Parter«.

Venstre-Mindre-tallet udtalte i Betænkningen den Opfattelse, at Huslejerrestriktionerne maatte være forbi med Udløbet af Loven af 1931, der var en udpræget Afviklingslov, idet Erfaringerne siden da havde vist, at en Lovgivning for hele Landet ikke var nødvendig. Mindretallet havde dog tilbudt at ville medvirke til at faa udarbejdet en *Normalkontrakt* som Rettesnor for fremtidige Huslejekontrakter, ligesom Mindretallet intet havde haft imod at beholde *Aagerparagrafferne*, men da Flertallet og Ministeren ikke havde vist nogen Interesse for disse Tilbud, stillede man ikke Ændringsforslag derom. Mindretallet vilde stemme imod Lovforslaget.

Mindretallet kunde ikke stemme for *Flertallets Ændringsforslag*, som delte Lejerne i to Klasser, »nemlig Lejere i Bygninger opført før 1927, hvor Lejen er underkastet Kontrol, og Lejere i Bygninger opført efter 1927, hvor Lejen kan fastsættes efter Behag, og hvor Ejeren med Lovens Billigelse kan udnytte Lejeren, som han vil«. Mindretallet forstod ikke Retfærdigheden i dette Forslag, der overlod de dyreste Lejligheder og Forretningslokaler til Ejers egen Lejefastsættelse, og hvorved man hindrede ca. 25—30 pCt. af Lejerne i »at faa Del i Huslejelovens Velsignelser«.

Det konservative Mindretal henviste til de Konservatives Udtalelse i Folketingsudvalgets Betænkning over Lejefor-